

Πάλι απ' την αρχή

© Ελευθέριος Γ. Ελευθεριάδης
και Εκδόσεις Έν πλῶ
Κολοκοτρώνη 49, Αθήνα 105 60
Τηλ.: 210 3226343 - Fax: 210 3221238
e-mail: info@enploeditions.gr
www.enploeditions.gr
www.facebook.com/enploeditions.gr

Facebook Page: Ψυχολόγος Ελευθεριάδης Ελευθέριος
Instagram: epsychologos

Διόρθωση κειμένων: Σοφία Μπουγά

Α΄ έκδοση: Δεκέμβριος 2019

ISBN: 978-960-619-058-2

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Γ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ
Ψυχολόγος M.Sc.

Πάλι απ' την αρχή

κείμενα για το καθημερινό και το αιώνιο

Έν πλῶ

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Κάθε μέρα και ένας νέος Γολγοθάς.
Κάθε μέρα και ένας μικρός αγώνας.

Ας είναι...

Όλοι στο ίδιο καζάνι βράζουμε. Όλοι και από έναν σταυρό στην πλάτη κουβαλάμε.

Άλλος πιο βαρύ και άλλος ελαφρύτερο.

Όλοι όμως στον ίδιο δρόμο.

Κάθε που ξημερώνει, κοίτα να το πιάνεις απ' την αρχή.

Και ας σου φαίνεται βαρύς πως είναι ο σταυρός.

Και ας σου φαίνεται μακρύς ο δρόμος.

Πάλι απ' την αρχή.

Όλοι κάπως έτσι τη βγάζουμε...

Από τη μία «Δόξα τω Θεώ» και από την άλλη «Παναγιά μου, βόηθα...».

Η ντουλάπα...

Είσαι σαν μια ντουλάπα... Σαν μια μεγάλη ντουλάπα, ασφυκτικά γεμάτη μέχρι πάνω.

Ρούχα, εσώρουχα, κουβέρτες, σεντόνια, παπλώματα, μαξιλαροθήκες, τσάντες, καπέλα και παπούτσια... Άλλα παλιά, άλλα καινούργια, άλλα από αυτά σκισμένα, άλλα πεντακάθαρα, άλλα βρώμικα, άλλα φθαρμένα. Ένας αχταρμάς...

Και με τόσο πράγμα που έχει μαζευτεί μέσα σου, έχεις μπουκώσει... Έχεις φτάσει στο αμήν.

Πρέπει να κάνεις ένα ξεκαθάρισμα.

Να ανοίξεις τα φύλλα της ντουλάπας και να τα βγάλεις όλα έξω...

Ό,τι είναι για πέταμα, να πεταχτεί.

Ό,τι είναι για μπάλωμα, να μπαλωθεί.

Ό,τι είναι για πλύσιμο, να πλυθεί.

Ό,τι είναι για σίδερο, να σιδερωθεί.

Σιγά-σιγά. Χωρίς βιασύνες.

Και, αφού πάρεις απόφαση τι κρατάς και τι πετάς, αφού πλύνεις και σιδερώσεις τα όσα μείνουν, να τα βάλεις ξανά μέσα σου, όμορφα και τακτοποιημένα...

Σαν μια ντουλάπα είσαι...

Μια μεγάλη ντουλάπα, ασφυκτικά γεμάτη μέχρι πάνω. Δε θες πολλά.

Ένα καλό ξεκαθάρισμα στη ζωή σου θέλεις...

Θέλω απλά να με προσέξεις...

«Θέλω απλά να με προσέξεις. Να μου αφιερώσεις χρόνο.

Δε ζητάω πράγματα μεγάλα. Δε θέλω δώρα, χάρες και ταξίδια. Δε θέλω τίποτα από όλα αυτά.

Θέλω εσένα. Θέλω κάθε μέρα να βρίσκεις λίγο χρόνο και να κάθεσαι μαζί μου. Δίπλα μου. Να βρίσκεις λίγο χρόνο για να είμαστε μαζί. Και ας μην έχουμε να πούμε κάτι σοβαρό. Και ας μην υπάρχει συγκεκριμένος λόγος.

Να είμαστε απλά μαζί...

Το ξέρω ότι έχεις δουλειές. Το ξέρω ότι έχεις υποχρεώσεις.

Ας περιμένουν...

Σε έχω ανάγκη. Έχω ανάγκη να 'ρθούμε πιο κοντά.

Έχω ανάγκη το μαζί. Το μαζί με σένα...

Ρωτάς ποιος είμαι;

Είμαι η γυναίκα σου. Είμαι ο άντρας σου. Ο γονιός, ο φίλος σου...

Είμαι το παιδί σου».

Αυτά μου είπε...

«Ο χριστιανός δεν μπορεί να είναι μίζερος.

Ορθοδοξία και μιζέρια δεν πάνε μαζί. Δεν κολλάνε μεταξύ τους. Πώς να το κάνουμε!

Πρέπει να είναι λεβέντης ο χριστιανός. Άρχοντας. Άνθρωπος με πλατιά ψυχή. Τόσο πλατιά, που να χωράει όλο τον κόσμο. Και φίλους και εχθρούς. Όλους να τους χωράει...

Δεν ταιριάζει η μιζέρια στη δικιά μας την παράδοση. Έχει μεγαλείο η Ορθοδοξία... Είναι μεγαλείο.

Ο χριστιανός πρέπει να 'ναι λεύτερος. Δεν πρέπει να καταπιάνεται με μικρότητες, με έχθρες, με ζήλιες, με λόγια και κακίες.

Την ελευθερία μάς τη χάρισε ο ίδιος ο Θεός.

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη τιμή. Δεν υπάρχει μεγαλύτερο χρέος.

Ο χριστιανός δεν μπορεί να είναι μίζερος.

Ορθοδοξία και μιζέρια δεν κολλάνε μεταξύ τους...»

Αυτά μου είπε και έκανε να φύγει...

Και με άφησε εκεί μόνο μου, να σκέφτομαι τα όσα είχα ακούσει...

Δεν φτάνει να λες πως αγαπάς...

Δεν φτάνει να λες πως αγαπάς... Πρέπει να είσαι έτοιμος και για το «κάτι παραπάνω».

Πρέπει να μάθεις να ακούς. Να ακούς τον άλλο. Να ακούς τι έχει να σου πει. Να μπορείς να τον αφουγκράζεσαι.

Πρέπει να έχεις χρόνο να του διαθέτεις. Και αν δεν έχεις, τότε να φροντίζεις να δημιουργείς.

Πρέπει να τον ξεκουράζεις, Σε κάθε ευκαιρία. Χωρίς να πρέπει κάθε φορά να σου το ζητήσει. Από μόνος σου να σκέφτεσαι τι μπορεί να έχει ανάγκη.

Πρέπει να τον σέβεσαι. Να σέβεσαι και αυτόν αλλά και τον κόπο του. Να μην θεωρείς τίποτα δεδομένο.

Πρέπει να μάθεις να πατάς κάτω τον εγωισμό σου. Το «εγώ» δεν έχει θέση μέσα στο «εμείς».

Τέλος, πρέπει να μάθεις και να συγχωρείς... Από όλα αυτά τα «πρέπει», αυτό είναι το πιο δύσκολο. Να είσαι πάνω στον σταυρό και να δίνεις συγχώρεση σε αυτόν που σε σταυρώνει...